

✓
Opis wydano drukiem dnia 30 grudnia 1963 r.

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 47718

Kl. 42 g. 15/03
Kl. internat. G 10 j

Zakłady Chemiczne „Pronit“

Pionki, Polska

Sposób wytwarzania obrazkowych płyt gramofonowych

Patent trwa od dnia 26 czerwca 1962 r.

Przedmiotem wynalazku jest sposób wytwarzania obrazkowych płyt gramofonowych krótko i długo grających.

Znane dotychczas sposoby wytwarzania obrazkowych płyt gramofonowych polegają na tym, że papier lub tekturę z nadrukowanym na nim rysunkiem jedno lub dwustronnie sprasowuje się z przezroczystą folią z tworzywa sztucznego na przykład folią z polichlorku winylu, a następnie na folii tłoczy się nagrania.

Sposoby te w praktyce są kłopotliwe, a ponadto wykazują tę wadę, że przy niewłaściwym doborze folii i jej grubości niejednokrotnie następuje wywijanie się płyt, co może nawet uniemożliwić ich przegranie.

Znane są również sposoby pokrywania papieru roztworem tworzywa sztucznego przez

rozlewanie lub natryskiwanie. Doświadczenie wykazało jednak, że nie można uzyskać tymi sposobami równomiernej warstwy tworzywa, zwłaszcza przy stosowaniu kopolimerów polichlorku winylu.

Powyższe wady eliminuje sposób według wynalazku, według którego podłoże płyty na przykład papier, tekturę lub tkaninę z naniesionym rysunkiem lub ornamentem pokrywa się jedno lub dwustronnie sposobem drukarskim na walcach roztworem lub pastą, kopolimeru chlorku winylu z chlorkiem winilidenu albo kopolimeru chlorku winylu z octanem winylu albo też superchlorkiem winylu, a następnie po wysuszeniu na otrzymanej błonie tłoczy się nagrania w znany sposób. Do roztworu lub pasty można dodawać odpowiednich pigmentów w celu otrzymania płyt barwnych. W przypadku stosowania past można poddawać je przed tłoczeniem nagrania obróbce cieplnej w celu zżelowania pasty.

x) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest mgr Ryszard Heropolitański.

Jako podłoże najkorzystniej stosuje się papier kredowy satynowany w celu uniknięcia przenikania roztworu pasty w głąb papieru, nanoszenie wykonuje się najkorzystniej sposobem drukarskim na walcach, przy czym w celu uzyskania wysokiego połysku stosuje się dodatkowo polerowanie na kalandrach lub prasach polerowniczych.

Ze względu na dużą wymaganą grubość błony, w przypadku powlekania podłoża roztworem żywicy należy operację nakładania wykonywać kilkakrotnie, aż do osiągnięcia wymaganej grubości błony, która jest zależna od rodzaju podłoża, żywicy i rodzaju nagrania.

Przykład: Kopolimer chlorku winylu z octanem winylu w ilości 15 części wagowych poddaje się walcowaniu na walcach wraz ze stearynianem kadmu w ilości 0,15 części wagowej. Otrzymaną masę miesza się z ftalaniem dwubutylu w ilości 1,5 części wagowej, toluenem w ilości 51,1 części wagowej, octanem butylu w ilości 10,1 części wagowej i acetonem w ilości 22,3 części wagowej. Otrzymany roztwór dokładnie filtruje się w celu usunięcia wszelkich ewentualnych wtrąceń mechanicznych, których obecność powodowałaby zniekształcenia dźwięku przy odtwarzaniu płyty. Następnie uprzednio nadrukowane płyty powleka się przefiltrowanym roztworem na wal-

cach drukarskich tylokrotnie, aby po wyschnięciu grubość błony wynosiła 0,05 — 0,08 mm. Na tak przygotowanych płytach po ich zupełnym wysuszeniu tłoczy się nagrania w znany sposób.

Sposub według wynalazku znajduje zastosowanie zwłaszcza do wytwarzania pocztówek z nagraniami.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób wytwarzania obrazkowych płyt gramofonowych polegający na nanoszeniu na odpowiednio ozdobione podłoże takie jak papier, tektura lub tkanina jedno lub dwustronnej warstwy roztworu tworzywa sztucznego, na której następnie tłoczy się w znany sposób nagrania, znamienny tym, że roztwór lub pastę stanowiącą kopolimer chlorku winylu z octanem winylu lub kopolimer chlorku winylu z chlorkiem winilidenu lub superchlorku winylu albo mieszaninę, nanosi się na podłoże za pomocą walców drukarskich tylokrotnie, aby po wyschnięciu grubość błony wynosiła 0,03—0,08 mm.

Zakłady Chemiczne „Pronit”

Zastępca: inż. Zbigniew Kamiński
rzecznik patentowy